

Regenboogvlag: sorry dat ik besta!

Een voetbal aanvoerder weigert een One Love band te dragen met zijn persoonlijke religie als argument. Een band waarmee zijn werkgever wil uitspreken, dat er een einde moet komen aan homogeweld en spreekkoren in het stadion en dat gays welkom zijn op topsport- en amateur voetbalclubs. Een groen links raadslid stapt uit de fractie omdat hij vanuit zijn Islamitisch geloof niet kan instemmen met de komst van een regenboog zebrapad in de gemeente Oosterhout. We hossen lekker naar Qatar, in de wetenschap dat een homo voetballer of fan er de doodstraf kan krijgen. In mijn winkelstraat vandaag word ik aangesproken door zendelingen met een bijbelstandje die mij vertellen dat ze homoseksualiteit inderdaad als zondig beschouwen.

Rolmodellen in politiek, sport, onderwijs zetten een nieuwe trend. Je openlijk niet identificeren met de regenboogvlag; het is een vernuftige vorm van homofobie. Je zegt namelijk heel hard erbij dat je niks tegen homo's hebt maar slechts tegen de regenboogsymboliek, waarbij je er nog even de subtiele opmerking bij maakt 'dat homoseksualiteit volgens jouw eígen levensovertuiging'.

Ik ben verbaasd over hoe makkelijk het is om hiermee weg te komen. Ter herinnering. De homovlag, regenboogbandjes en gekleurde zebrapaden zijn er niet voor de gezelligheid of om hetero's tot zondige sodomie te verleiden. Ze zijn er om te zeggen dat een plek, school, stad, ziekenhuis veilig is voor homo's en je er mag zijn. Niks meer, niks minder. Wie hartgrondig afstand neemt van de homovlag neemt afstand van het recht

voor homomannen en vrouwen om er te zijn. Ontkent het bestaan van homogeweld en de toename ervan.

Homoseksualiteit en orthodoxe religie. Het gaat slecht samen. Dat is zo geweest en zal zo zijn. Waar ik me over verbaas en zorgen over maak is de grote sympathie die deze nieuwe vorm van homofobie oplevert. Het je beroepen op recht op eigen identiteit is salonfähig geworden en gaat viraal in verschillende orthodoxe kringen. Zo zijn er al leerlingen op scholen die zicht het recht voorbehouden om thuis te blijven als er op coming out dag een regenboogvlag boven de school wappert. Het is een soort van stoer in sommige reformatorische- en moslimkringen om publiekelijk afstand te nemen tot de regenboogvlag en homovoorlichting

Ondertussen neemt homogeweld toe op het platteland en in de grote steden, komen jongeren weer later uit de kast op middelbare scholen, staat in ons omringende landen het homohuwelijk ter discussie, is het klimaat op reformatorische- en islamitische scholen voor homoleerlingen abominabel en moeten gaybars in Amsterdam beschermende bloembakken plaatsen omdat er met plastic kogeltjes wordt geschoten.

Het meest toxische aan dit nieuwe normaal, is de toegenomen nonchalance en de geïnternaliseerde zelfkastijding die het met zich meebrengt. Onder de term 'Regenboogmoe' en 'er zijn nu wel Veel regenboogvlaggen', is het voor voorheen sympathiserende hetero's-met-gezellige-nicht-in-vriendenkring opeens hip om met een wuftig handje te zeggen dat 'progressief Nederland haar hand niet moet overspelen'. Waar omgevingsdruk en wegvallen van solidariteit is, ontstaat terug in de kast gedrag. Steeds meer homo's en lesbo's op social media en in gesprekken beginnen hun betoog nu zelf ook maar met: 'voor mij hoeft die regenboogvlag ook niet zo, maar....'. Waarna dan toch een aangrijpend verhaal over uitsluiting en discriminatie volgt. De ultieme zelfkastijdings etalage is wel die van het clubje 'De Roze Leeuw', die zich vooral uitlaat tégen alles wat een beetje extrovert homo is, de enige blote man op gay pride aan de schandpaal nagelt, tweet dat het erger is dat de energieprijzen hoog zijn dan dat er geen regenboogbandje wordt gedragen en bijbelstudie voor homo's aanbiedt. Het is wachten op het Leeuwgierige Conversietherapiecampje van deze doe maar gewoon club.

Ook ik ben na 40 jaar homostrijd regenboogmoe. Ben het zat om steeds weer hetzelfde gesprek te moeten voeren. Maar ik blijf 'm toch ophangen. Omdat ik graag wél hand in hand door Amsterdam wil lopen. Omdat ik zou willen dat ook de Splinter Chabotjes van nu geen treurige boeken, hoe mooi ook, meer hoeven te schrijven over hun coming out perikelen op school. Omdat ik de homo-dertigers van straks ook een vrolijke bruiloft en de mogelijkheid tot gezinsvorming gun. Omdat die vlag er niet hangt voor de fun, maar om te voorkomen dat homogeweld en discriminatie weer toeneemt en de kast weer gesloten blijft. Omdat ik niet accepteer dat het recht op vrije beleving van religie, mijn recht om te zijn wie ik ben verdrijft. Omdat ik geen zin heb om met religieus gefundeerde hooghartigheid voor zondig te worden uitgemaakt in mijn winkelstraat of impliciet op televisie door een voetballer. Omdat ik het zat ben om te moeten zeggen: Sorry dat ik Besta.